

**ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal
Service**

**Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale**

**BULETIN ICCRS
Anul XXXII, nr. 1 ianuarie – februarie 2005**

În acest număr:

Cine este ICCRS?

De ce să ajutăm ICCRS?

Institutul Internațional pentru Formarea Responsabililor Carismatici Catolici

Faceți un nou abonament la Buletinul ICCRS

Benzi desenate: „Anul Euharistiei: o chemare a Sfântului Părinte”

FORMAREA RESPONSABILILOR

Anul Euharistiei: „Rămâi cu noi, Doamne”

Noul Statut al ICCRS

Un nou preambul al Statutului ICCRS

Cine este ICCRS?
de Allan Panozza

Atunci când am fost ales în Consiliul Internațional (ICCRS), am înțeles că fiecare coleg consilier posedă o profundă iubire pentru Isus, o dorință de a participa la lucrarea Duhului Sfânt și o dăruire pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. Am descoperit că ICCRS nu este un corp dictatorial, format pentru a dirija activitățile Reînnoirii din întreaga lume. Dimpotrivă, ICCRS are un singur motiv principal pentru a exista: ICCRS există literalmente pentru a sluji.

În timpul anilor mei în Reînnoire, am văzut în câteva ocazii cum lupta pentru putere și competiția dintre conducătorii grupurilor de rugăciune au condus la disensiuni în interiorul trupului și uneori totala distrugere a grupului respectiv. Mi-am reamintit că odată și Isus a întâlnit printre apostoli asemenea tendințe de formare de fracțiuni. El le-a combătut cu mare putere: „Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie robul tuturor. Căci Fiul omului n-a venit să i se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți!” (Mc10, 43-45) Aceste cuvinte ale lui Isus îmi vorbesc elocvent despre adevărata natură a ICCRS.

Mandatul primit de la Sfântul Scaun, care împuternicește și unge ICCRS este foarte clar și este stipulat în primul articol al Statutului: „...Misiunea sa este de a sluji și promova RCC în toată lumea, sub acțiunea Duhului Sfânt, în strâns contact cu Sfântul Scaun...” Papa Ioan Paul a reafirmat recent acest mandat: „Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice (ICCRS), are ca sarcină de a coordona și promova schimbul de experiențe și reflecții între comunitățile carismatice catolice din întreaga lume”. (Rimini, 24 aprilie 2000)

Cred că Biserica Catolică poate fi descrisă ca un „mister”, iar noțiunea mea proprie despre Biserică este foarte simplă: „Biserica este Cristos care trăiește astăzi în lume prin poporul său”. Cred că Reînnoirea Carismatică este în Biserică un dar suprem al lui Dumnezeu în acest timp al istoriei și o „mișcare demonstrabilă” a Duhului Sfânt, prin experiența pe care o numim „Botezul în Duhul Sfânt”.

Cred că ICCRS este o entitate inspirată de același Duh Sfânt pentru „a da trup” lucrării sale și pentru a fi o sursă de sprijin și încurajare pentru Reînnoirea Carismatică din întreaga lume și realmente pentru întreaga Biserică.

Consiliul actual al ICCRS cuprinde bărbați și femei din treisprezece țări răspândite pe toate continentele, iar personalul biroului ICCRS din Roma provine din alte cinci țări. Putem spune cu adevărat că natura internațională a ICCRS este reflectată în cuvintele cântecului de laudă: „Peste tot în lume Duhul se mișcă”.

Aduc veșnică recunoștință lui Dumnezeu cel Atotputernic pentru numeroasele binecuvântări pe care le-a revărsat în viața mea. Una dintre aceste mari binecuvântări a fost oportunitatea de a-L sluji prin Reînnoirea Carismatică Catolică în propria mea țară Australia și dincolo de aceasta.

În timpul celor paisprezece ani în care am slujit în Consiliul Internațional, am avut onoarea să colaborez cu bărbați și femei cu inimi înzestrate și generoase, provenind din multe țări, dintre care unii și-au luat recompensa veșnică. Cu adevărat, la ICCRS ne rugăm pentru deschiderea în curând a cauzei de beatificare a preaiubitului Fr. Emilian Tardif. Fr. Tardif a slujit în Consiliul ICCRS la sfârșitul anilor nouăzeci, cu o slujire specială de vindecare și a dat mărturie despre Isus prin folosirea carismelor sale și prin smerenia și sfințenia sa.

De-a lungul istoriei celor 2000 de ani ai Bisericii, Dumnezeu a ridicat mulți oameni carismatici și i-a uns pentru a aduce viață nouă și vigoare în vremurile de necesitate. Aceștia erau oameni care au avut viziunea de a-l sluji pe Dumnezeu în viața lor cotidiană și curajul de a duce acea slujire și altora prin rugăciuni și fapte. Enumerând doar câțiva, mă pot referi la viața marelui Apostol Paul, Teresa de Avila, Francisc de Assisi, iar în vremurile mai recente Tereza de Lisieux și Padre Pio. După umila mea opinie putem adăuga acestei liste și numele Papei Ioan al XXIII-lea și actualul nostru Papă Ioan Paul al II-lea.

Cred că ICCRS a primit aceeași viziune. Cred că această viziune se împlinește zilnic prin slujirea persoanelor dăruite și înzestrate, care sunt angajate să ducă în lumea în care trăiesc iubirea lui Isus și Focul Duhului Sfânt. Aceasta este Reînnoirea Carismatică în acțiune. Fiindu-le coordonator principal, ICCRS există pentru a-i sluji, asista și încuraja în împlinirea acestui scop. Fiecare zi începe în Capela biroului ICCRS din Roma, cu laudă înaintea Sfântului Sacrament. Isus prezent în Euharistie este însăși inima spiritualității carismatice și ar fi bine să ne reamintim cuvintele Papei Ioan Paul din Scrisoarea Apostolică „Mane Nobiscum Domine”: „... Întâlnirea cu Cristos, intensificată și aprofundată constant în Euharistie, face să izvorască în Biserică și în fiecare creștin o convocare urgentă pentru mărturie și evanghelizare” (numărul 24).

Dumnezeu cel Atotputernic să dăruiască lui ICCRS privilegiul de a rămâne și sluji totdeauna în lumina harului său.

„Prin comuniunea noastră în Sfântul său Trup și Sânge, Cristos ni-l dăruiește și pe Duhul său.

Sf. Efrem scrie: ‘El a numit pâinea „Trupul său viu” și a umplut-o cu El însuși și cu Duhul său. Cel care o mănâncă cu credință, se hrănește cu FOC și DUH...’ (Ecclesia de Eucharistia, numărul 17)”

De ce să ajutăm ICCRS? de Fr. Bart Pastor

Am auzit recent câteva remarci negative din partea unor persoane din Reînnoirea Carismatică, legate de Comitetul Slujirii Naționale: „De ce să dăm contribuția noastră anuală Comitetului Slujirii Naționale (CSN)? Ce a făcut CSN pentru noi? Ce am primit ca slujire de la CSN, încât să trebuiască sprijinit anual? De ce ar trebui chiar să ne alăturăm lui CSN-Filipine? Nu avem cu adevărat nevoie de CSN”

Este trist să auzim astfel de observații de la persoane care sunt implicate în Reînnoirea Carismatică Catolică. Este trist, pentru că acest lucru arată un spirit egoist, un spirit egocentric, în căutarea binelui propriu, fără să ia în considerare binele și nevoile celorlalți mai presus de al său propriu. Este un caz nefericit, pentru că acest lucru arată cât de imature pot fi persoanele atunci când atitudinea lor privește doar spre interiorul lor și nu caută spre exterior, urmând inima lui Cristos.

Astfel de remarci sunt proferate astăzi și în privința Slujirii Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale (ICCRS), cea care asigură slujirea centrală și este corpul coordonator al Reînnoirii Carismatice Catolice (RCC) din lumea întreagă, cu sediul la Vatican din anul 1985. „De ce să ne implicăm în ICCRS? De ce să dăm contribuția anuală pentru sprijinul mandatului și slujirii sale?” Dați-mi voie să vă împărtășesc câteva reflecții în această privință, în mod particular după citirea scrisorii deschise a Președintelui Allan Panozza, publicate în numărul anterior al Buletinului ICCRS, în care el a detaliat clar criza financiară cu care se confruntă în prezent ICCRS, compromițându-i astfel funcționarea și supraviețuirea în viitor.

1. Reînnoirea Carismatică Catolică este un har, un har foarte special de care avem parte prin voia Domnului. Am experimentat BOTEZUL ÎN DUHUL SFÂNT, urmat de o convertire personală la Domnul Isus Cristos. Experiența acestui har ne picură în inimă râvna de a împărtăși aceeași experiență și celorlalți și de a permite atâtor altora din lume să se bucure de această strălucită binecuvântare a lui Dumnezeu și de a le permite să crească în viața lui Dumnezeu, după cum îi întărește Duhul Sfânt.

Țelul central și misiunea ICCRS este de a răspândi RCC și BOTEZUL ÎN DUHUL SFÂNT în cât mai multe țări și la cât mai multe persoane posibil, prin variatele sale slujiri, proiecte și evenimente.

2. Parafrăzind cuvintele Președintelui Kenedy, putem spune: Întrebați nu ceea ce poate face ICCRS pentru voi, ci întrebați ce puteți face voi pentru ICCRS. Deoarece am primit atât de multe prin RCC, recunoștința care se ridică spontan din inima noastră ar trebui să fie nu numai laudă de mulțumire, ci și fapte de recunoștință care se transpun în oferte de recunoștință materială sau financiară.

Ceea ce oferim ca o recunoștință financiară va fi folosit pentru promovarea și implementarea cu succes a programelor și proiectelor planificate de membrii Consiliului, pentru realizarea Țelurilor centrale ale RCC, amintindu-ne mereu cuvintele Papei Ioan Paul al II-lea din cuvântarea către participanții la cea de-a noua Conferință Internațională a Liderilor, Fiuggi 1998: „Reînnoirea Carismatică Catolică a ajutat mulți creștini să redescopere prezența și puterea Duhului Sfânt în viețile lor, în viața Bisericii și în lume; iar această redescoperire a trezit în ei o credință plină de bucurie în Cristos, o mare dragoste pentru Biserică și o dăruire generoasă pentru misiunea ei de evanghelizare.”

3. „NIMENI NU ESTE ATÂT DE SĂRAC, ÎNCÂT SĂ NU AIBĂ NIMIC DE DAT; NIMENI NU ESTE ATÂT DE BOGAT, ÎNCÂT SĂ NU AIBĂ NIMIC DE PRIMIT”, este o zicală adevărată în această problemă vitală a susținerii ICCRS.

4. Trebuie să reamintim că ICCRS ESTE AL NOSTRU. Acesta este alcătuit din persoane care sunt dăruite total Țelurilor RCC, alese în mod echitabil pentru a reprezenta ICCRS în regiunile sale continentale. Biroul nostru de la Vatican este slujit de voluntari competenți și hotărâți, a căror sarcină este de a sluji și comunica cu 187 de țări și de a implementa deciziile Consiliului. Aceștia slujesc cu o susținere financiară minimă, dând timpul lor pentru orice li se cere. Slujirea lor pentru Reînnoire este iubitoare, lăudabilă și neegoistă, spre mai marea glorie a lui Dumnezeu.

ICCRS nu poate continua fără să-l sprijinim financiar în eforturile sale de a promova și sluji nenumăratele milioane de catolici din Reînnoirea Carismatică Catolică din întreaga lume. Este un fapt cert că fără fonduri ICCRS va înceta să existe.

Luând în considerare aceste motive, apelăm la ajutorul vostru generos pentru a sprijini ICCRS. Da, ICCRS este în prezent într-o nevoie disperată de asistența voastră financiară. Acum este o chestiune de supraviețuire. Puteți să acordați un ajutor? Veți ajuta cu o contribuție generoasă? Ce vă spune inima voastră de creștin? (2Cor 9, 8-12)

CUM SĂ AJUTĂM ICCRS PENTRU A SUPRAVIEȚUI

Dacă ați fost atinși în orice mod de articolul Fr. Bart Pastor și doriți să răspundeți, iată câteva căi de a ajuta ICCRS.

Găsiți mai jos câteva opțiuni sugerate, care, în măsura aplicării lor practice, pot fi luate în considerare de către Comitetul Slujirii Naționale, de Stat și Regionale, Comunitățile de Alianță, diferitele ministere (slujiri), editori de ziare, reviste și buletine, web masters, parohii, coordonatori și responsabili ai grupurilor de rugăciune.

APEL URGENT PENTRU CRIZA DIN PREZENT ȘI PROCEDURI ULTERIOARE

- abonament anual la acest buletin
- donație anuală către ICCRS sau ICCRS Project Fund
- abordarea societăților locale de binefacere și a Fondurilor de Încredere
- abordarea instituțiilor filantropice

Vă revine vouă acum, dragi și fideli cititori, de a promulga în mod larg acest apel important în interiorul sferei voastre de influență.

Fratele vostru în Cristos,
Claude Lopez
Consilier ICCRS pentru Adiministrație și Evenimente

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal Services

Adresă poștală:

Palazzo della Cancelleria

00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

Buletinul ICCRS este publicat o dată la două luni în engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană, portugheză pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. El își propune să furnizeze informații cu privire la creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice în lume.

Reproducerea (parțială) este autorizată cu condiția să se citeze izvoarele. Se propune o ofertă echivalentă a 20 de dolari USA pe an. Trimiteți cec, Eurocec sau mandat poștal internațional în propria valută la ICCRS.

Membrii Consiliului ICCRS:

Allan Panozza, Australia (Președinte)

Mrs. Cathy Brenti, Franța (Vice Președinte)

Mr. Reinaldo Besserra Dos Reis, Brazilia

Mr. Nicholas Chia, Singapore

S.E. Mons. Joe Grech, Australia

Mr. Dariusz Jeziorny, Polonia

Mr. Cyril John, India

Mrs. Michelle Moran, Anglia

Mr. James Murphy, USA

Mr. Jean Pliya, Benin

Mr. Peter Thompson, Canada

Fr. Renato Tisot, Italia

Fr. Emmanuel Tusiime, Uganda

Mr. Walter Zimmermann, Cile

Director Birou ICCRS

Mr. Oreste Pesare, Italia

Consultanți ICCRS:

Administrație și evenimente: Claude Lopez, Australia

**Institutul Internațional
pentru Formarea Responsabililor Carismatici Catolici**
de Jim Murphy

De Rusalii, în 1998, Sfântul nostru Părinte Ioan Paul al II-lea a chemat RCC la un nivel mai mare de maturitate eclezială. ICCRS încearcă să răspundă acestei chemări printr-un program îndrăzneț și stimulat. Acesta se numește „Institutul pentru Formarea Responsabililor”, care se va derula în perioada 5-25 iunie 2005, la Roma, Italia.

Țelul institutului este de a oferi o învățătură solidă și o formare practică pastorală pentru generația următoare de responsabili (lideri) și slujitori ai RCC. În același timp, Institutul promite să fie un mare beneficiu și pentru responsabili și slujitorii Reînnoirii, care au slujit mulți ani, dar care sunt interesați în continuare să se adâncească mai mult în Domnul și să crească în slujire.

Sunt incluse câteva din următoarele titluri: Persoana Duhului Sfânt, Teologia și experiența Duhului, Reînnoirea Carismatică, RCC și Magisteriul Bisericii, Conducerea în RCC; de asemenea vor fi și formări practice pastorale, urmând alte domenii importante: Conducere și ucenicie în RCC, Relația cu frații și surorile din Biserică, Carisme și evanghelizare.

Personalul formator îi include pe: Fr. Bob Faricy, Fr. Peter Hocken, Fr. Ernest Sievers, Fr. Raniero Cantalamessa, Pepe Prado Flores și Charles Whitehead, iar membrul ICCRS Jim Murphy va fi Directorul general al institutului.

Ceea ce face acest program atât de unic este că ICCRS este angajat institutului, fiind în întregime catolic, în întregime carismatic și cu adevărat internațional (*joc de cuvinte în engleză: „fully Catholic, fully Charismatic and truly international” n.t.*).

Unele din sesiuni nu vor fi ținute în săli de clasă, ci în situri actuale istorice din Roma. Programul va include și vizite la diferite birouri ale Bisericii, care vor permite studenților să vadă în direct un spectru larg al vieții și slujirii din Biserică.

Institutul va merge dincolo de teorie. Mare parte din timpul programului va fi dedicat experiențelor practice în diferite aspecte ale slujirii.

Acest program este o necesitate pentru cei care aduc în mod serios o perspectivă echilibrată și integrată de slujire în expresia lor locală a Reînnoirii Carismatice. În timp ce responsabili potențiali sunt încurajați în mod special să participe aici, cum am menționat mai sus, mulți dintre cei care slujesc în Reînnoirea Carismatică de mai mulți ani vor avea de beneficiat din acest program.

Pentru mai multe informații despre acest proiect antrenant, contactați-ne la: ICCRS, Palazzo della Cancellaria, 00120 Vatican, Europa sau pe e-mail la adresa: info@iccrs.org.

„Țelul institutului este de a oferi o învățătură solidă și o formare practică pastorală pentru generația următoare de responsabili (lideri) și slujitori ai RCC. În același timp, Institutul promite să fie un mare beneficiu și pentru responsabili și slujitorii Reînnoirii, care au slujit mulți ani, dar care sunt interesați în continuare să se adâncească mai mult în Domnul și să crească în slujire.”

Reculegerea Internațională a Preoților
„Anul Euharistiei”

Tema: „Preoția este iubirea inimii lui Isus” (Sfântul Paroh de Ars)
Prezentat de Sr. Briega McKenna, OSC și F. Kevin Scallon, CM

Ars
25 septembrie – 1 octombrie 2005

De ce această reculegere?

O reculegere carismatică de 5 zile, pentru a fi revigorat de Duhul Sfânt și, cu ajutorul Domnului, reînnoit în harul preoției.

Pentru cine?

Pentru preoții din întreaga lume.

Cine sunt organizatorii?

ICCRS, Comunitatea Fericirilor, Societatea Ioan-Maria Vianney

Cum să ne contactați?

e-mail: retraite.ars2005@beatitudes.org

<http://retraite.ars2005.beatitudes.org>

Adresa poștală: Retraite Ars 2005, Burtin, 41600 Nouan le Fuzelier (Franța)

Telefon: 0033-(0)-2.54.88.78.47

Fax: 0033-(0)-2.54.88.05.79

Celebrați:

Card. Philippe Barbarin, Arhiepiscop de Lion, Franța

Card. Peter Tuskson, Arhiepiscop de Cape Coast

și președinte al Conferinței Episcopale din Ghana

Mgr. Guy Bagnard, Episcop de Belley-Ars

Mgr. Joe Grech, Episcop de Melbourne, Australia, ICCRS

Mrg. J.P. Rcard, Arhiepiscop de Bordeaux

și președinte al Conferinței Episcopale din Franța

Mrg. Stanislaw Rylko, președinte al Consiliului Pontifical al Laicilor, Vatican

Mrg. Csaba Ternyak, secretar al Congregației pentru Cler, Vatican

*Anul Euharistiei – o chemare a Sfântului Părinte
de JAMT*

De multe ori, și mai recent în Enciclica mea Euharistică, am invitat Biserica să se gândească la Euharistie. Mă gândeam de multă vreme la o inițiativă euharistică de acest tip.

Am îndemnat pe fiecare să celebreze Jertfa Euharistică, predându-se pe sine lui Isus, și la Liturghie, și în afara Liturghiei - în Adorație, o slujire de laudă vrednică de un mister atât de mare. Este o necesitate ca Sfânta Liturghie să fie centrul vieții creștine, fiind sursa unității ecleziale. De la Liturghie învățăm să promovăm comuniunea, pacea și solidaritatea în toate circumstanțele vieții.

Noul mileniu a început cu o imagine a lumii noastre rănite de spectrul terorismului și tragedia războiului. Să trăim în acest an solemnitatea Trupului lui Cristos cu fervoare particulară.

Rămâi cu noi, Doamne, căci este spre seară și ziua aproape a trecut. (Lc24, 29)

Buletinul ICCRS

...acesta poate fi ultimul număr pe care îl primiți...

Dragi abonați, vă rog luați notă de faptul că:

- pentru anul 2005 vom publica 5 numere în total
- din ianuarie 2005 Buletinul se va distribui prin E-MAIL tuturor abonaților noștri care se pot conecta la internet, iar prețul sugerat pentru acesta va fi de 20 EUR anual sau echivalentul în USD, CAD sau AUD;
- Buletinul va fi trimis prin poștă numai aceluia care au cerut în mod explicit pe formular acest serviciu și pot plăti 30 EUR pe an, pentru că acesta include cheltuieli poștale;
- abonamentele gratuite se vor acorda NUMAI prin E-MAIL sau NUMAI celor din țările mai sărace, care au cerut în mod explicit în formular acest lucru. Aceste cereri trebuie să fie reînnoite în fiecare an.

Biroul ICCRS poate anula de pe listă, în orice moment, abonamentele celor care nu și-au reînnoit înscrierea pentru anul curent.

Deci, vă invităm să vă reînnoiți înscrierea CHIAR ACUM, trimițându-ne sau confirmându-ne adresa de e-mail la care doriți să vă trimitem Buletinul. Și vă rugăm să nu uitați să ne înștiințați dacă vă schimbați adresa e-mail în viitor. Acest lucru vă asigură primirea în continuare a Buletinului, fără întrerupere. De asemenea, vă rugăm amintiți-vă să ne trimiteți contribuția financiară cât de curând posibil. Sprijinul vostru financiar este esențial, pentru a ne permite continuarea producerii și distribuției Buletinului.

Vă rugăm nu uitați să însoțiți slujirea noastră cu rugăciunea voastră. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare din voi cu Duhul Sfânt.

Personalul ICCRS

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal Services

Adresă poștală:

Palazzo della Cancelleria

00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

Buletinul ICCRS este publicat o dată la două luni în engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană, portugheză pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. El își propune să furnizeze informații cu privire la creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice în lume.

Reproducerea (parțială) este autorizată cu condiția să se citeze izvoarele. Se propune o ofertă echivalentă a 20 de dolari USA pe an. Trimiteți cec, Eurocec sau mandat poștal internațional în propria valută la ICCRS.

Membrii Consiliului ICCRS:

Allan Panozza, Australia (Președinte)

Mrs. Cathy Brenti, Franța (Vice Președinte)

Mr. Reinaldo Besserra Dos Reis, Brazilia

Mr. Nicholas Chia, Singapore

S.E. Mons. Joe Grech, Australia

Mr. Dariusz Jeziorny, Polonia

Mr. Cyril John, India

Mrs. Michelle Moran, Anglia

Mr. James Murphy, USA

Mr. Jean Pliya, Benin

Mr. Peter Thompson, Canada

Fr. Renato Tisot, Italia

Fr. Emmanuel Tusiime, Uganda

Mr. Walter Zimmermann, Cile

Director Birou ICCRS

Mr. Oreste Pesare, Italia

Consultanți ICCRS:

Administrație și evenimente: Claude Lopez, Australia

FORMAREA RESPONSABILILOR

Un supliment al Buletinului ICCRS

Vol. XI, numărul 1 / ianuarie – februarie 2005

„Formarea responsabililor” este un supliment al Buletinului ICCRS.

Se acordă permisiunea de a retipări un articol al Buletinului ICCRS, dacă ICCRS este menționat ca sursă.

ICCRS - Palazzo della Cancelleria

00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

Anul Euharistiei:
„Rămâi cu noi, Doamne”
De Peter Thompson

SCHIȚA ÎNVĂȚĂTURII

1. O scrisoare de dragoste
2. Prezența reală a lui Isus în Specia Euharistică
3. Caută-i fața!

Cred că pot să încep acest articol cu o întrebare: Câți dintre noi au citit epistolele conținute în Noul Testament? Scrisorile redactate către diferite biserici de Sfinții Petru și Paul, Iacob, Ioan și Iuda. Nu am nici o îndoială că marea majoritate a celor care alocă timp citirii acestui articol au citit toate scrisorile Noului Testament și nu numai o dată, ci s-au întors în mod repetat pentru a-și îmbogăți memoria cu conținutul acestor scrisori.

Totuși, câți dintre noi pot spune că au citit și măcar un fragment al scrisorilor pe care Papa Ioan Paul al II-lea le-a scris întregii Biserici? Într-adevăr, acestea nu sunt o parte din canoanele Sfintei Scripturi, dar sunt scrisori personale către fiecare dintre noi, pentru a ne încuraja, îndemna, provoca și uneori pentru a ne corija. Acestea sunt scrise în timpurile noastre pentru a ne însoți în drumul de credință, pentru a deveni sfinți vii și pentru a ne îndruma în siguranță în timpurile dificile și periculoase ale istoriei Bisericii.

O scrisoare de dragoste

Ar refuza să deschidă și să citească cineva conținutul unei scrisori personale primite prin poștă? Preaiubitul nostru Papă Ioan Paul continuă să ne scrie, iar cea mai recentă scrisoare a sa, intitulată „Mane Nobiscum Domine” (Rămâi cu noi, Doamne), ne este disponibilă tuturor pentru citit, studiat și pus în practică. Deci, cu această corijare, sper și mă rog ca voi, cei care citiți acest articol, să

căutați această scrisoare și să vă uniți cu Ioan Paul al II-lea în dorința sa ca acest an al Euharistiei (octombrie 2004 – octombrie 2005) să fie celebrat cu mare iubire și recunoștință pentru Domnul nostru Isus. El este cel care, promițându-ne să nu ne părăsească niciodată, împlinește zilnic această promisiune prin întruparea sa în Trup și Sânge, Suflet și Dumnezeire, este prezent în substanță, pe altar, în timpul Sfintei Jertfe a Sfintei Euharistii și de aceea este important pentru noi să ne familiarizăm cu scopurile acestui an, pentru a comunica aceste mari adevăruri prietenilor noștri catolici. Ioan Paul își începe Scrisoarea apostolică prin amintirea evenimentelor descrise în Luca 24, 29, unde, în drum spre Emaus, Isus explica Vechiul Testament celor doi discipoli, revelând profeții peste profeții despre Mesia. Ei s-au umplut cu o nouă speranță și inima lor ardea în ei, strigând către Domnul. „Rămâi cu noi”. Isus s-a revelat pe El însuși prin frângerea pâinii, iar cei doi discipoli îl recunosc acum pe Isus ca Domn, cu adevărat înviat din morți.

De-a lungul pontificatului său, Ioan Paul ne-a atras în mod repetat în reflecții asupra Euharistiei - sursă și culme, centru al vieții creștine - și ne amintește din nou despre o altă scrisoare recentă „Ecclesia de Eucharistia”, pe trebuie să o citim obligatoriu fiecare dintre noi. Lunile continuă să treacă peste noi și deja am avut un Congres Internațional Euharistic, ținut la Guadalajara – Mexic, dar rămâne încă înaintea acțiunii „Zilele mondiale ale Tineretului” din Cologne – Germania, în perioada 16 – 21 august 2005, unde îi îndemnăm pe tineri „să se adune în jurul Euharistiei, ca sursă vitală care le hrănește credința și entuziasmul”.

Apoi, pentru a concluder anul, va fi o Adunare ordinară a Sinodului Episcopilor, care va fi ținută la Vatican, în perioada 2-29 octombrie, pe tema: „Eucharistia, sursă și culme a vieții Bisericii”.

Ne vom lăsa în afara acestor planuri ale Anului Euharistic? Nici într-un caz, pentru că Ioan Paul ne încurajează prin scrisoarea sa să participăm deplin, în moduri foarte diferite. În scrisoarea sa el ne reamintește constant despre documentele pe care le-a scris și de asemenea include citate din documentele Conciliului Vatican II, amintindu-ne că putem acum, prin reformele liturgice, să participăm mai deplin la ospățul cuvântului, așa cum o facem la ospățul pâinii. Prin ascultarea cuvântului lui Dumnezeu în limba noastră maternă suntem hrăniți, în timp ce Cristos ne vorbește. Ioan Paul merge până la a spune în secțiunea 13: „Nu este suficient ca pasajele biblice să fie citite în limba maternă, dacă ele nu sunt și proclamate cu atenție plină de grijă, pregătire și devoțiune și cu o liniște meditativă care permite cuvântului lui Dumnezeu să atingă mințile și inimile oamenilor”. Mergând la masa pâinii, Ioan Paul ne reamintește și de faptul că luăm parte la Jertfa de pe Calvar actualizată în prezent (secțiunea a 15-a). „În plus, nu trebuie să uităm că hrana euharistică are de asemenea o profundă și primordială semnificație de jertfă. În Euharistie, Cristos face prezentă pentru noi jertfa oferită o dată pentru totdeauna pe Golgota. De asemenea ne impulsionează spre viitor, când Cristos va veni din nou la sfârșitul istoriei.”

Prezența reală a lui Isus în Speciile Euharistice

În anii trecuți a existat o confuzie în mințile multora, referitor la ce semnifică adevărata prezență în Euharistie. Ioan Paul, în secțiunea a 16-a, clarifică misterul prezenței reale, prin aceste cuvinte: „Împreună cu toată tradiția Bisericii, noi credem că Isus este prezent cu adevărat sub Speciile Euharistice. Această prezență – așa cum o explică în mod corect Papa Paul al VI-lea – este numită „reală” nu într-un mod exclusiv, ca pentru a sugera că alte forme ale prezenței lui Cristos nu ar fi reale, ci prin excelență, deoarece Cristos în Euharistie devine prezent în substanță, integral și deplin, în realitatea Trupului și Sângelui său (secțiunea a 14-a). Exact prezența sa este cea care dă celelalte aspecte ale Euharistiei – hrană, memorial al Misterului Pascal, anticipare escatologică –, o semnificație care merge complet dincolo de un simbolism pur. Eucharistia este un mister al prezenței, o împlinire perfectă a promisiunii lui Isus de a rămâne cu noi până la sfârșitul lumii”. El ne oferă și alte căi practice prin care putem crește în înțelegerea noastră despre Euharistie: în special normele liturgice ale ritului roman. Una din sugestiile pe care ni le propune este ca fiecare comunitate parohială să studieze

Instrucțiunile generale ale Liturghiei romane (?) pe parcursul acestui An Euharistic. Acest lucru ar putea ajuta credincioșii să înțeleagă însemnătatea cuvintelor și acțiunilor liturgice. Continuând tema prezenței reale a lui Cristos în celebrarea Liturghiei și în preamărirea Euharistiei în afara Liturghiei, merge până la a spune că trebuie cu grijă să se arate atenție pentru tonul vocii, gesturi, atitudine și comportament. Ne îndeamnă și ne reamintește de necesitatea momentelor de tăcere, atât în celebrarea Liturghiei, cât și în adorația Euharistică.

Caută-i fața!

Fiecare secțiune a acestei scrisori este o nestemată, prin care ne conduce la o mai profundă cunoaștere a darului pe care îl avem în Euharistie. Ne îndeamnă să contemplăm fața lui Cristos în timp ce ne fixăm privirea asupra lui în Euharistia expusă pe altar spre a-l adora; să folosim rozariul în timpul adorației, cu intenția contemplării profundelor adevăruri ale credinței noastre, în timp ce îl adorăm pe Domnul Isus prezent în fața noastră. Am citit cu bucurie în Secțiunea a 18-a îndemnul său făcut încă o dată pentru procesiunile cu Trupul lui Cristos, pentru a relua procesiunile tradiționale de a-l duce pe Cristos pe străzile noastre.

Această mărturie a credinței noastre trebuie să ne lărgescă orizonturile. „Cultura Euharistiei” promovează o cultură a dialogului. Cristos, pe care l-am primit, ne trimite pentru a-i fi martori, proclamând și trăind adevărul. Pentru a trăi acest adevăr, Ioan Paul ne îndeamnă ca acest An al Euharistiei să fie pentru comunitățile diecezane și parohiale ocazia de a merge la săraci, în special la cei înfomețați și de a întreprinde proiecte specifice pentru a alina această nedreptate.

Ne reamintește viața sfinților, care în Euharistie au găsit hrana pentru călătoria lor spre sfințenie și perfecțiune. Noi, cei care suntem chemați la același lucru, putem face nu mai puțin decât Maria și sfinții, care l-au dorit pe Cristos cu toată ființa lor și s-au apropiat cu lacrimi de bucurie de misterul ospățului pascal, Euharistia.

Vă îndemn pe toți să citiți ca pe o rugăciune această Scrisoare apostolică, adresată către fiecare credincios și să răspundeți cu iubire poruncii lui Cristos de a mânca Trupul său și de a bea Sângele său: „Căci trupul Meu este cu adevărat hrană și sângele Meu este cu adevărat băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, rămâne în Mine și Eu rămân în el” (In6, 55-56).

„Rămâi cu noi, căci este spre seară”.

„Ar refuza să deschidă și să citească cineva conținutul unei scrisori personale primite prin poștă? Preaiubitul nostru Papă Ioan Paul continuă să ne scrie, iar cea mai recentă scrisoare a sa, intitulată „Mane Nobiscum Domine” (Rămâi cu noi, Doamne), ne este disponibilă tuturor pentru citit, studiat și pus în practică.”

„...Sper și mă rog ca voi, cei care citiți acest articol, să căutați această scrisoare și să vă uniți cu Ioan Paul al II-lea în dorința sa ca acest an al Euharistiei [...] să fie celebrat cu mare iubire și recunoștință pentru Domnul nostru Isus.”

„Fiecare secțiune a acestei scrisori este o nestemată, prin care ne conduce la o mai profundă cunoaștere a darului pe care îl avem în Euharistie. Ne îndeamnă să contemplăm fața lui Cristos, în timp ce ne fixăm privirea asupra lui în Euharistia expusă pe altar spre a-l adora; să folosim rozariul în timpul adorației, cu intenția contemplării profundelor adevăruri ale credinței noastre, în timp ce îl adorăm pe Domnul Isus prezent în fața noastră.”

TEME PENTRU DISCUȚII

1. Voi promovați „cultura Euharistiei” în familia voastră, printre vecini și în grupurile voastre de rugăciune?
2. Împărtășiți și meditați cu prietenii voștri semnificația următoarei fraze: „În plus, nu trebuie să uităm că hrana euharistică are de asemenea o profundă și primordială semnificație de jertfă. În Euharistie, Cristos face prezentă pentru noi jertfa oferită o dată pentru totdeauna pe Golgota. De asemena ne impulsionează spre viitor, când Cristos va veni din nou la sfârșitul istoriei.”
3. Căutați care sunt în zona voastră oportunitățile de a participa la Celebrarea Euharistică a Liturghiei și în preamărirea Euharistiei în afara Liturghiei.

NOUL STATUT AL ICCRS *de Charles Whitehead*

ICCRS a fost recunoscut oficial de Sfântul Scaun prin Statutul său, care a fost aprobat de Consiliul Pontifical al Laicilor în 1993. Pentru câțiva ani, statutul a servit bine ICCRS, orientând felul în care operează Consiliul și expunând anumite drepturi și obligații. Dar cu timpul a devenit clar faptul că este necesar ca statutul să fie revizuit și adus la zi, în lumina schimbărilor de circumstanțe. Așa încât în 2003 s-a făcut o revizuire completă, iar un subcomitet a stabilit să lucreze asupra statutului și să facă un raport întregului Consiliu. Lucrările subcomitetului au fost încheiate în 2004 și, cu mici modificări, Statutul revizuit a fost acceptat de Consiliu și supus aprobării Consiliului Pontifical pentru Laici.

Ce schimbări s-au făcut în Statut?

Scopul revizuirii a fost mai întâi de a scoate mai clar în evidență însemnătatea anumitor părți din Statut și de a înlătura ambiguitățile. În completare la acestea, a fost necesar să se aducă la zi secțiunea legată de alcătuirea Consiliului și să se adauge o nouă secțiune scurtă, legată de întocmirea subcomitetelor regionale. Aceste subcomitete sunt alcătuite din Directorul ICCRS și consilierii regiunii respective, împreună cu 3 sau 4 membri aleși din Comitetul Slujirii Naționale din regiunea respectivă. Președintele ICCRS poate de asemenea să facă parte ca membru deplin al subcomitetului. Acest sistem a funcționat bine în Europa timp de câțiva ani, unde subcomitetul ICCRS a organizat un număr de întâlniri pentru responsabili, iar acum pregătește cea de-a doua Conferință Europeană. Bazat pe această experiență, ICCRS stimulează acum subcomitete regionale în alte părți ale lumii, iar una din ele funcționează deja în Asia-Oceania. Dar una dintre cele mai importante părți ale revizuirii acoperă procedurile de urmat la selecția candidaților pentru alegerea Consiliului. Statutul expune acum clar criteriile și procedurile pentru nominalizarea și alegerea noilor membri ai Consiliului, ceea ce s-a făcut pentru a da o indicație clară și pentru a evita orice neînțelegeri. În sfârșit, ca o anexă la Statut, există acum o scurtă precizare, care exprimă clar cele cinci țeluri centrale ale ICCRS, scopurile sale, istoria și mandatul, o explicație a felului în care își privește ICCRS relațiile-cheie și se încheie cu o descriere a slujirilor pe care ICCRS le oferă Reînnoirii Carismatice Catolice din lume. Dacă doriți să primiți o copie a Statutului revizuit, vă rugăm să contactați biroul.

De ce are nevoie ICCRS de statut?

Unii oameni întrebă încă de ce are nevoie ICCRS în primul rând de statut și sunt speriați că statutul ar limita și controla RCC și lucrarea ICCRS. Nimic nu poate fi mai presus de adevăr. Atunci când am fost ales președinte în 1989, am decis că sarcina mea principală – cu ajutorul unui mic subcomitet de consilieri – este de a pregăti Statutul, care să garanteze poziția ICCRS în structurile oficiale ale Bisericii și să orienteze lucrările viitoare ale Consiliului. Au fost deja în discursurile Papei Paul VI și Ioan Paul al II-lea multe indicații de admitere a RCC, dar aprobarea oficială a ICCRS ar fi dat un mesaj clar și pozitiv pentru fiecare și ar fi ajutat Consiliul să slujească mai eficient RCC din întreaga lume. Deci, în Statutul nostru, ICCRS este descris ca „principala organizație coordonatoare a Reînnoirii Carismatice Catolice la nivel mondial”. Misiunea sa este slujirea și promovarea RCC în întreaga lume, sub acțiunea Duhului Sfânt, în contact strâns cu Sfântul Scaun”. În Decretul semnat pe 14 septembrie 1993, care însoțește Statutul, găsim aceste cuvinte: „În continuarea și întărirea unei relații mai instituționale și reglementare între ICCRS și Sfântul Scaun, în special prin Consiliul Pontifical pentru Laici..., Consiliul Pontifical al Laicilor decretează recunoașterea ICCRS drept corp de promovare a RCC, cu personalitate juridică, în conformitate cu Can. 116, aprobând Statutul lor, în forma originală, depus în Arhivele acestui Dicasteriu.” Decretul și Statutul stipulează că Sfântul Scaun dorește ca RCC să fie promovat în toată lumea și de aceea Statutul ICCRS este atât de important.

ICCRS acționează ca un slujitor

Primirea Statutului arată aprobarea de către Sfântul Scaun a lucrării și slujirii ICCRS în promovarea în Biserică a Botezului în Duhul Sfânt și a carismelor. Dar este, de asemenea, foarte important să înțelegem că acesta este un rol de slujire și nu de autoritate. ICCRS acționează ca un slujitor, oferind ajutor, și nu ca o autoritate care așteaptă supunere. Relațiile dintre ICCRS și expresiile naționale sau locale ale RCC nu limitează în nici un fel relațiile acestor grupuri cu episcopul lor. Această relație cu ICCRS nu limitează în nici un fel nici libertatea oricăror grupuri individuale din RCC de a avea relații cu Sfântul Scaun. Important este că statutul clarifică faptul că Sfântul Scaun dorește să vadă răspândirea în întreaga Biserică a harului acestei Reînnoiri în Duhul Sfânt. Statutul revizuit exprimă mai clar cum își împlinește ICCRS misiunea, cu sprijinul și aprobarea Sfântului Scaun.

Decretul și Statutul stipulează că Sfântul Scaun dorește ca RCC să fie promovat în toată lumea și de aceea Statutul ICCRS este atât de important.

Important este că statutul clarifică faptul că Sfântul Scaun dorește să vadă răspândirea în întreaga Biserică a harului acestei Reînnoiri în Duhul Sfânt. Statutul revizuit exprimă mai clar cum își împlinește ICCRS misiunea, cu sprijinul și aprobarea Sfântului Scaun.

Un nou preambul al STATUTULUI ICCRS

Vă dăm mai jos textul preambulului noii versiuni a Statutului ICCRS, revizuit și aprobat de Consiliul ICCRS. În momentul publicării așteptăm încă aprobarea finală a Consiliului Pontifical pentru Laici.

Preambul

Reînnoirea Carismatică Catolică (RCC) este harul reînnoirii în Duhul Sfânt, cu un caracter mondial și cu multe expresii în Biserica Catolică, dar nu este nici uniform, nici unificat. Nu are un fondator, nici un grup de fondatori și nu are listă de membri. Mai degrabă este un curent de har care permite indivizilor și grupurilor să se exprime în diferite feluri și prin diferite forme de organizații și activități, adesea în mod independent unii de alții, aflându-se în diferite stadii și moduri de dezvoltare, cu putere de expresivitate diferită. Cu toate acestea, ei împărtășesc aceeași experiență fundamentală și îmbrățișează aceleași țeluri generale. Acest model de relații lejere este întâlnit la nivelurile diecezane și naționale, ca și la nivel internațional. Aceste relații sunt caracterizate adesea prin asocieri libere, dialog și colaborare, mai degrabă decât prin integrare într-o structură ordonată. Conducerea este caracterizată mai mult prin oferirea slujirii către cei care o doresc, mai degrabă decât prin guvernare. În numeroase realități, RCC se organizează ca o Mișcare Eclezială, dar există și structuri sub formă de comitete, rețele, școli de evanghelizare, stații de televiziune, asociații, instituții religioase și seminarii, case de editură, muzicieni, misionari și predicatori. Toate acestea, deși fără o asociere formală într-o structură, au un profil „carismatic”.

Țelurile centrale ale RCC (sau Reînnoirea Catolică a Rusaliilor – cum mai este numită), includ:

1. Întreținerea convertirii personale mature și continue la Isus Cristos, Domnul și Salvatorul nostru.
2. Întreținerea unei receptivități personale și decisive către persoana, prezența și puterea Duhului Sfânt.

Aceste două haruri spirituale sunt experimentate adesea împreună, în „Botezul în Duhul Sfânt” – cum este numit în unele părți ale lumii, sau „Efuziunea Duhului Sfânt” sau „Reînnoirea în Duhul Sfânt”. Acestea sunt adesea înțelese ca o acceptare personală a harurilor inițierii creștine și ca o întărire pentru slujirea personală creștină în Biserică și în lume.

3. Întreținerea primirii și folosirii darurilor spirituale (carisme) nu numai în RCC, ci și în Biserica largă. Aceste daruri, ordinare și extraordinare, se găsesc abundant printre laici, consacrați și cler. Înțelegerea lor corectă și folosirea în armonie cu alte elemente ale vieții Bisericii sunt o sursă de putere pentru creștini în călătoria lor spre sfințenie și în îndeplinirea misiunii lor.
4. Întreținerea lucrării de evanghelizare, în puterea Duhului Sfânt, incluzând evanghelizarea celor din afara Bisericii, reevanghelizarea creștinilor nimali, evanghelizarea structurilor culturale și sociale. RCC promovează în special împărtășirea misiunii Bisericii prin proclamarea Evangheliei în vorbă și faptă și prin mărturisirea lui Isus Cristos prin mărturii personale și prin acele lucrări de credință și dreptate la care este chemat fiecare.
5. Întreținerea creșterii continue în sfințenie prin integrarea corectă a acestor expresivități carismatice în viața întreagă a Bisericii. Acest lucru se împlinește prin participarea la bogata viață sacramentală și liturgică, prin aprecierea tradiției rugăciunii și spiritualității catolice și prin formarea continuă în doctrina catolică. Acesta este împlinit de Magisteriul Bisericii și de participarea la planul pastoral al Bisericii.

**Conduita și identitatea ICCRS
(pe scurt)**

CINCI ȚELURI CENTRALE ALE RCC

1. CONVERTIRE, personală și continuă, la Domnul nostru Isus Cristos;
2. SFINȚIRE printr-o deschidere și receptivitate la Duhul Sfânt prin Botezul în Duhul Sfânt;
3. EDIFICAREA sau construirea Bisericii prin darurile spirituale sau carisme;
4. EVANGHELIZAREA celor din afara Bisericii sau a catolicilor nominali, ca și a culturii și structurilor societății;
5. INTEGRAREA expresivităților carismatice și participarea la viața pastorală a Bisericii.